

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

az első fokon eljáró

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 885 -0 /2019
Érkezett:	2019 MÁJ 22.
Példány:	2
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	<i>ju</i>

PÉCSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG 5.	
POSTAI ÚTON / MÁSOLATON / ELEKTRONIKUS ÚTON / SZEMÉLYESEN / FAXON / EMAILEN ÉRKEZETT	
ÉRK:	2019 MÁJ 10.
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLEKLET:	KÖZTÜK:
ÜGVSZÁM:	5.K.27.286/2015

94

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] ti lakos, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban Abtv.) 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 5.K.27.286/2015/84. számú, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének és a Kfv.VI.37.668/2018/5. számú a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Tartalomjegyzék:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei.....2. o.
 - a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése
 - b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése
 - c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje
 - d) Az indítványozó érintettségének bemutatása
 - e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta és a perek során felmerült alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.
2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása.....4. o.
 - I. Alkotmányjogi jelentőségű kérdésként felmerült a keresetösségi jog alkalmazásának rendezendő problémája4. o.
 - II. a) A Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése7. o.
 - II. b) A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indoklása ...8. o.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A tulajdonomat képező [REDACTED] [REDACTED] szám alatt található kertes családi házban életvitelszerűen lakom évtizedek óta. A szomszédságomban található [REDACTED] [REDACTED]-ú ingatlant megvásárolta egy építető kft., majd arra két épületből álló 16 lakásos társasházat terveztetett, melyre - álláspontom szerint jogsértő - építési engedélyt adott ki az illetékes építésügyi hatóság.

- A tervre az I. fokon eljáró Pécs Megyei Jogú Város Jegyzője, mint építésügyi osztály adott építési engedélyt a 2015. május 19-én kelt 09-9/626-41/2015. számú határozatával.

- A határozat ellen fellebbezést nyújtottam be, kérve új engedélyezési eljárás lefolytatását, de a másodfokon eljáró Tolna Megyei Kormányhivatal, 2015.09.22-én kelt TOD/25/212-8/2015. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

- A határozatban leírtaknak megfelelően „jogszabálysértésre hivatkozással” 15 napon belül keresetet nyújtottam be a kijelölt Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, mely bíróság 2018.02.21-én kelt, módosított 5.K.27.286/2015/84. számú ítéletével a kereset elutasításáról döntött.

- A Kúriához fordultam a bírósági ítélet felülvizsgálata céljából, de a Kúria 2019.02.06-án kelt Kfv.VI.37.668/2018/5. számú ítéletével az első fokon eljáró Közigazgatási Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A jogorvoslati lehetőségeket a Kúria ítéletével bezáróan kimerítettem.

De mivel úgy gondolom, hogy az engedélyezés általi építésügyi jogsértések továbbra is fenn állnak és a jogorvoslati lehetőséget csak formálisan kaptam meg az elsőfokú bíróságtól és a Kúriától, ezért Önökhöz fordulok alkotmányjogi indítványommal.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A jogorvoslati lehetőségek közül a legutolsó - Kúria által hozott - ítéletet az ügyvédem 2019.03.12-én kapta meg, melyet még aznap elektronikus úton közvetítette felém.

Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30.§ (1) bekezdése szerinti határidő az alkotmányjogi panasz benyújtására alapul szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pécsi [REDACTED] városrészben, zárt sorú építési övezetben található tulajdonomat és lakóhelyemet jelentő p [REDACTED] hrsz-ú, [REDACTED] [REDACTED] szám alatti ingatlanom telekhatára 50%-ban közvetlenül érintkezik azzal az „L” alakú [REDACTED] szám alatti ingatlannal, melyre a peres eljárásban vitatott, közigazgatási határozat építési engedélyt adott.

Közvetlen telekszomszédként, mint hatásterületen lévő szomszédos ingatlan bejegyzett ingatlantulajdonosa, az akkor hatályos Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 15.§ (3) alapján ügyfél lehettem a hatósági eljárások során.

Ügyféli jogállásomból fakadóan felperes lehettem a Pécsi Közigazgatási Bíróságon, majd a Kúrián lezajlott peres eljárásokban.

A vitatott peres eljárások során ingatlanom és ingatlanhasználatom jogát és jogos érdekét érintő bírósági eljárást folytattak le és az Alaptörvényben biztosított jogaimnak sérelme a bírósági eljárásban alkalmazott jogszabály alkalmazása, illetve a bírói döntés révén következett be.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta és a perek során felmerült alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

1. A 5.K.27.286/2015/87. számú közigazgatási bírói döntést és a Kúria Kfv.VI.37.668/2018/5. számú ítéletét is érdemben befolyásolta az

- Alaptörvény XXVIII. cikk (7), az
- Alaptörvény XXIV. cikk (2) és az
- Alaptörvény XXVIII. cikk (1)
- 28. cikk

megsértése.

Mert a t. Bíróság és a t. Kúria ítéletei, ha tisztességes eljárást követően megindokolt döntést hoztak volna és ha a jogszabályokat az Alaptörvény alapján alkalmazták volna és az Alaptörvény alapján a jogos érdekeim sérelmét elfogadták volna olyan oknak, hogy a közigazgatási határozat jogsértései ellen valódi és teljeskörű jogorvoslással élhettem volna, akkor az Alaptörvény szerint élhetnék kártérítési jogommal.

De az Alaptörvény megjelölt szakaszainak a megsértése jogaim és jogos érdekeim sérelmét fenntartó bírói döntéseket eredményeztek.

2. Jelen esetben a közigazgatási perben a részemre jog- és jogos érdek sérelmét okozó határozat bírósági felülvizsgálatát jelentősen lekorlátozzák a jogszabályi alap nélküli kereshetőségi jogra való hivatkozással.

Ezért alkotmányjogi jelentőségű kérdésként felmerült a kereshetőségi jog alkalmazásának rendezendő problémája.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása

I. Alkotmányjogi jelentőségű kérdésként felmerült a kereshetőségi jog alkalmazásának rendezendő problémája

A Közigazgatási Bíróság ítéletét követően, a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmem 10. oldalától a 18. oldalának közepéig részletesen ismertetem a kereshetőségi jog problémáját.

A t. Kúria azonban tovább görgeti az alperes által képviselt és a t. Közigazgatási Bíróság által ítéletben rögzített jogszabály nélküli álláspontot, mely Alaptörvényt sértő módon a szomszédjogi sérelmek orvosolatlan megsemmisítését eszközli ki, köztük az én tulajdonomhoz fűződő jogaim és jogos érdekeim sérelmét is eredményezve.

Úgy gondolom ellentmondást és Alaptörvényellenes gondolatokat tartalmaznak a Kúria ítéletének [40] szakaszában leírtak.

A t. Kúria itt elismeri és méltányolhatónak nevezi ingatlanomhoz fűződő érdekeimet, de mégsem tekinti azt jogos érdekemnek.

A t. Kúria kijelent, de nem ad választ arra, hogy miért nem tekinti jogos érdeknek az alapvető joggal bíró ingatlanomhoz fűződő gazdasági érdekeimet?

Sem arra, hogy miért nem vizsgálható felül azokat a hatósági jogsértéseket, amelyek számomra ingatlanomhoz kötődő érdekeimben sért?

Rendeltetésszerű használatról ír, pedig jelen esetben nem a rendeltetésszerű használat okozza az ingatlanomhoz fűződő jogos, többek között jogos gazdasági érdekem sérelmét, hanem maga a közigazgatási határozat jogsértései!

Például, ha az engedélyező alperesi hatóság a helyi építési szabályban előírt magastetős kialakítást követelte volna meg, akkor nem jött volna létre az a helyzet, hogy most - a közvetlenül a lakóépületemmel és telkemmel fizikailag is érintkező – lapostetőről nézelődnek emberek a telkemre, szükségtelenül és jelentősen sértve az intimitásomat.

A t. Kúria ítéletében, „A döntés elvi tartalma” alatt az [56] szám alatt azt írta, hogy „benapozás csökkenésén, intimitásvesztésén és értékcsökkenésén alapuló szomszédjogi sérelem – kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában – közigazgatási perben a keresetőségi jogot nem alapozza meg. Az ilyen polgári jogi igény elbírálása a polgári bíróság hatáskörébe tartozik.”

A jelenleg vitatott közigazgatási per során, és az ítéletekből is egyértelműen kiderül, hogy a közigazgatási perben a kereseti igényem nem polgári jogi igény volt!

Csak és kizárólag az volt a kereseti igényem, hogy a közigazgatási határozat jogsértéseit – amelyek számomra szükségtelen zavarást eredményeznek - a t. Bíróság vizsgálja meg és azok jogsértését állapítsa meg.

Ez pedig a közigazgatási bíróságok hatásköre.

Ez lett volna a közigazgatási per tárgya és célja.

Amikor a t. Közigazgatási Bíróság a per során vitatta az okot, hogy miért kérem a felülvizsgálatot, igazoljam minden egyes építésügyi jogsértés esetén a közvetlen jog- és érdeksérelemem (= keresetőségi jogomat), akkor 2016.05.25-én, majd 2016.07.12-én kelt irataimban mutattam rá, hogy azok számomra az ingatlanom és ingatlanhasználatomhoz fűződő jogos érdekeimet szükségtelenül sértik.

Ez volt a közigazgatási per oka, az építésügyi jogsértések okozata.

Úgy tűnik, hogy a közigazgatási peres eljárás során és a t. Kúria előtt sem tisztult le az, hogy a közigazgatási perben a kereseti igény, a határozat jogsértéseinek a kivizsgálata, mint a per tárgya és a keresetőségi jog, mint a per oka, nem azonosak.

A t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria a szükségtelen intimitásvesztés és értékcsökkenés szavak olvastán, mint pavlovi reflex, azonnal polgári bírósághoz terelnek.

Pedig nincs arról sem kifejezett jogszabályi rendelkezés, hogy polgári jog és közigazgatási jog között ne lehetne átfedés.

Álláspontom szerint közigazgatási jogi peres kereseti igényt megalapozhat polgári jogi vonatkozású keresetőségi jog.

Miután megállapítást nyertek volna a közigazgatási határozat jogsértései, mehettem volna a polgári bírósághoz, hogy ott a - közigazgatási határozat jogsértései által - okozott polgári jogi káromat, mint kereseti igényt érvényesítsem.

Logikusan a jogorvoslati út végén a közigazgatási bíróság után következett volna a polgári bíróság.

De jelen esetben a t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria eleve a polgári bírósághoz terel. De ott kit perelhetnék? A közigazgatási hatóság az, aki engedélyezte a jogos érdekeimet sértő lapostetőt; a nagyobb árnyékot adó magasabb homlokzatmagasságot; a házamat áztató tetőkialakítást; a szabálytól eltérő nagyobb takarást eredményező elhelyezést; az elégtelen méretű zöldfelület és parkolóhely miatti nagyobb épülettömeget, ami a szabályok pontos betartásával lényegesen kisebb lett volna.

Az építtető jóhiszeműen kivitelezte az engedélyezett, jogerős tervet. A közigazgatási hatóság pedig ilyen bírói döntés után védve van a felelősség elől. Kit perelhetnék polgári perben?

A t. Bíróság és t. Kúria is többször megemlíti, hogy nem igazoltam keresetőségi jogomat.

Igazoltam én. A közigazgatási per során minden egyes építésügyi jogszabály sérelme esetén rámutattam 2016. május, július hónapokban, hogy azok miként okozzák ingatlanomhoz kapcsolódó jogos érdekeim sérelmét.

De a t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria nem fogadják el keresetőségi jogom igazolására. azt, hogy a közigazgatási hatóság határozatának jogsértései nekem polgári jogi sérelmet okoznak. Pedig nincs olyan jogszabály, ami tagadná, hogy ingatlanhoz fűződő jogos érdek sérelme nem tekinthető jogos érdek sérelmének.

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint pedig, ha valakinek a jogát vagy jogos érdekét sérti a közigazgatási döntés, akkor jogorvoslattal élhet az ellen.

Úgy gondolom és sérelmezem, hogy a t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria egy jogszabályi rendelkezés nélküli jogi fogalomra, a keresetőségi jogra hivatkozással indokolatlanul és tévesen korlátozta jogorvoslati és igényérvényesítési jogomat.

A t. Kúria ítéletének [56] pontjában leírtak kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányára mutat.

Pedig az egész keresetőségi jog témája nincs sehogy sem rendezve jogszabályilag!

Az sem, hogy mi az és az sem, hogy mi nem az!

A t. Közigazgatási Bíróság ítélete szerint az engedélyezett terv magassági jogsértésének vonatkozásában indokolatlanul és kizárólag az OTÉK 86.§-ában leírt helyiségek benapozásra vonatkozó jogszabály megjelölését tekintette volna keresetőségi jogom igazolásának. Hiába mutattam rá a per során, hogy Az OTÉK 86.§-a IV. fejezetben az építmények létesítési előírásai között található, tehát az építtetőre nézve kötelezőek és a felperes keresetőségi jogát, jogos érdekének sérelmét nem fedik le.

Semmilyen jogszabály nem támasztja alá, hogy kizárólag építésügyi jogszabállyal kellene igazolnom keresetőségi jogomat, közvetlen érintettségemet.

Hogyan lehet úgy tisztességes egy eljárás, ha a fogalmak sem tisztázottak? A keresetőségi jog fogalma nem egyértelmű a jogászok között sem. Nincs jogegységi határozatban mindenki számára elérhető módon közölve, hatályos jogszabállyal alátámasztva, hogy mit jelent a keresetőségi jog; sem az, hogy építési ügyekben kinek, milyen mértékben és milyen vonatkozásban van keresetőségi joga.

Sem a t. Bíróság, sem a t. Kúria ítéletében nincs jogszabállyal alátámasztott, logikus módon megindokolva, hogy miért nem jelent keresetőségi jogot, felülvizsgálati jogosultságot az a szomszédjogi sérelem, amit a határozat jogsértései okoznak?

A Kúria kijelentéseket tesz. De nem indokol. Nem támasztja alá jogszabállyal a keresetőségi jogról tett állításait.

Így meg van a veszélye annak, hogy a jogszabályok elveszítik tartalmukat és a joggyakorlat teljes mértékben függetlenné válik a jogszabályoktól.

A keresetőségi jog problematikája szorosan kapcsolódik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséhez.

A tisztelt Alkotmánybíróságtól azt kérem, hogy vizsgálják felül a keresetőségi jog problematikáját és annak nyomán

- tegyen lépéseket, hogy pontosításra kerüljön a keresetőségi jog fogalma,
- tegyen lépéseket, hogy tisztázásra és pontosításra kerüljön a „jogos érdek sérelme”-nek témaköre,
- tegyen lépéseket a közigazgatási jog és polgári jog találkozási területének rendezésére,
-továbbá kérem, hogy tegyenek intézkedéseket, hogy Magyarországon jogegységi határozat,
joggyakorlat ne lehessen jogszabályi alap nélküli vagy jogszabállyal ellentétes.

II. a) A Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

- Alaptörvény XXVIII. cikk (7), az
- Alaptörvény XXIV. cikk (2) és az
- Alaptörvény XXVIII. cikk (1)
- 28. cikk

II. b) A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indoklása

1. Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Tulajdonomhoz, ingatlanomhoz való jogom alapvető jog.

Ebből eredeztetően ingatlanom elleni szükségtelen zavarása ellen jogom van jogorvoslattal élnem. Jelen esetben a közigazgatási határozat jogsértései szükségtelenül zavarást okoznak ingatlanom és ingatlanhasználatomhoz való jogomban: szükségtelenül árnyékolnak be, határolnak el, áztatnak, korlátozzák kéményhasználatomat, sértik intimitásomat, csökkentik ingatlanom értékesességét. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján jogom lenne a határozatnak a jogom- és jogos érdekem sérelmét okozó részeit kivizsgáltatni, azokkal szemben jogorvoslattal élnem.

Jogorvoslat a határozat jogsértéseinek kivizsgálását, majd azok elismerését követően a határozat megsemmisítését jelentené.

Az okozott anyagi kár miatt pedig egy másik, immár polgári perben a kárigényemet érvényesíthetném.

Kereseti kérelmemben a közigazgatási határozat - részemre jog- és érdeksérelmet okozó - jogsértéseire mutattam rá és kértem a t. Bíróságtól a határozat elutasítását.

A per során a t. Közigazgatási Bíróság kérte, hogy minden egyes vitatott jogsértés vonatkozásában igazoljam keresetösségi jogomat. Ezt megtettem: 2016.07.12-én kelt 26. számú iratában a felperesként minden általam vitatott és szakértővel felülvizsgáltatni kívánt jogsértés vonatkozásában, tételesen megjelöltem jogom, és jogos – ideértve gazdasági – érdekemnek sérelmét, melyet az adott jogsértés számomra közvetlenül okoz.

A t. Közigazgatási Bíróság ítéletéből kiderül, hogy a jogszabályi alap nélküli keresetösségi jog fogalmát tévesen, a jogos érdek sérelmét fizikai sérelemként értelmezve és használva, és közvetlen érdekeltségemet el nem fogadva megakadályozta a kereseti kérelmemben vitatott jogsértések teljes körű vizsgálatát, ezzel korlátozta a jogorvoslathoz való jogomat.

A t. Kúria felrója, hogy felülvizsgálati kérelmemben a határozat minden egyes jogsértése mellett nem igazoltam a keresetösségi jogomat. De keresetösségi jogomat a Kúria felé a felülvizsgálati

kérelmem keresetösségi jogot tárgyaló részében, a 10-11 oldalán ismertetem. A közigazgatási peres eljárás folyamatában tett részletes indoklásra utalva.

A t. Kúria azt állítja, hogy volt jogorvoslatom.

Álláspontom szerint jelen esetben az Alaptörvényben biztosított jogorvoslat - a t. Kúria állítása ellenére – csak formális volt!

(Mint például elmehettem az orvoshoz, csak ott nem vizsgáltak meg alaposan és ezért gyógyszert sem kaptam.)

2. Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdése:

„Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.”

Ingatlanom szükségtelen mértékű értékcsökkenése és a szükségtelen zavarása miatti sérelmemhez kapcsolódik - az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdése alapján - kártérítési igényhez való jogom. A közigazgatási per, a határozat felülvizsgálatán keresztül a közigazgatás kontrollját és az egyén igényérvényesítésének megalapozását szolgálja.

A keresetösségi jogom igényérvényesítési jogot is jelent.

Melyet jelen esetben a t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria nem ismert el, ezzel ennek az Alaptörvényben biztosított jognak a sérelmét okozták nekem is.

A per során felperesként én mérnöki számításokkal és jogszabályi alátámasztásokkal hiába mutattam be a határozat jogsértéseit, a t. Bíróság – a keresetösségi jog téves értelmezése miatt - nem végezte el a jogsértések felülvizsgálatát, ezért nem igazolódtak a jogsértések.

Mivel az Étv. 38. § előírja, hogy kivitelezni az engedélyezett terv alapján kell, ezért az engedélyező határozat jogerőssé válása után, annak hibái miatt már senki nem kérhető számon, hiszen az építettő jóhiszeműen kivitelezte a hatóság által – álláspontom szerint jogsértően – engedélyezett tervet.

A jogsértést ténylegesen elkövető alperesi közigazgatási hatóságot t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria ítélete menti fel a jogsértések alól, s így megfosztott engem attól az Alaptörvényben biztosított jogomtól, hogy a jogos érdekeimben, a közigazgatási hatóság által okozott károm megtérítését kezdeményezhessem a polgári bíróságon.

3. Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. „

1. Sem az alperesi közigazgatási határozatban, sem közigazgatási per elején, a kereset változtatására nyitva álló időn belül nem kaptam korrekt előzetes tájékoztatás arról, hogy a közigazgatási határozat jogsértései által okozott szükségtelen intimitásvesztés és értékcsökkenés nem ok arra, hogy a határozatot felülvizsgáltassam.

Nem létezik mindenki számára elérhető tájékoztatás, továbbá sem ügyfélként, sem felperesként nem kaptam előzetes jogszabályalapú tájékoztatást arról, hogy pontosan mi is az, ami megalapozná keresetőségi jogomat ebben az építésügyi közigazgatási perben.

Álláspontom szerint tisztességtelen eljárás az, ahol a – szakértői díjakkal terhelt - per végén közlik, hogy nem is volt keresetőségi jogom.

Arra pedig nem adnak logikus jogszabályi választ, hogy mi alapozná meg keresetőségi jogomat?

2. Az alperes csak alátámasztás nélküli kijelentéseket tett.

A felperesként a közigazgatási per során minden építésügyi jogsértést mérnöki számításokkal igazoltam és jogszabállyal alátámasztottam.

Felülvizsgálati kérelmemben összefoglalva, az alperes jogszabályi alapot nélkülöző, alaptalan, csak önmagukban álló állításait is megcáfolva mutattam be a határozat jogsértéseket,

Mégis a t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria is az alperes indoknak nem nevezhető, szóhasználatát fogadja el az építési jogsértések és a hatályos jogszabályokat megelőző korból származó, keresetőségi jog hiányát indokló jogforrások vonatkozásában.

Ez a részrehajló, az alperes iránt elfogult bírói magatartás véleményem szerint tisztességtelen volt a peres eljárások során.

3. A t. Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmemben a régi Pp. 339/A§ sérelmét jelöltem meg és a jogsértést részletesen kifejtettem beadványom 21. oldalának közepétől a 24. oldal aljáig. Ennek ellenére a t. Kúria azt írta [43] pontjában, hogy semmivel sem indokoltam.

Tisztességtelenül figyelmen kívül hagyta indoklásomat és ezért állításaim tagadását sem indokolta meg.

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról (régi Pp.) 339/A. § : „A bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.”

A Kúriához beadott felülvizsgálati kérelmemben általam megjelölt jogsértés – a jogszabály szövegéből is érthető módon - a közigazgatási bíróság ítéletére vonatkozik. A t. Kúria azonban ítéletének [43] pontjában leírtak szerint a megsértett régi Pp. 339/A §-t a közigazgatási hatóságra vonatkoztatta. Joggyakorlata ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.

4. A 339/A.§ szerint „A bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.”

A közigazgatási per során az igazságügyi szakértő megállapított egy jogsértést, miszerint a telkem határával közvetlenül érintkező épületszakaszon átlépték a helyi építési szabályban előírt 6 méteres homlokzatmagasságot.

A szakértői megállapítást követően, tehát a per utolsó fázisában hivatkozott védekezésül az alperes egy jogszabályra: *"Az építésügyi övezet magassági előírásaitól eltérően az építésügyi hatóság az illeszkedés szabályait alkalmazva dönthet, amennyiben az adottságok indokolják."* (akkor hatályos PÉSZ 39.§ (4) m) 6.).)

Ezt követően hiába érveltem azzal, hogy ezt a jogszabályt sem a hatósági eljárása során sem közigazgatási határozatában nem érvényesítette az alperes!

A határozat meghozatalakor fennálló tény az, hogy nem volt döntés arról, hogy a másodfokú építésügyi hatóság eltérésről döntött volna a magasság vonatkozásában.

(Például, ha én dönthetek úgy, hogy elveszem feleségül Hófehérekét. De ennek a döntésnek nincs írásbeli nyoma az Okmányirodánál, akkor, ez a házasságkötés, mint döntés nem jött létre.)

A jogszabályi lehetőség nem realizálódott, nem érvényesült, semmilyen nyoma nincs a közigazgatási határozatban.

Lényeges téma: hogy így arról sem hozott döntést az alperes, hogy mekkora mértékű eltérésről döntött!

A t. Közigazgatási Bíróság eltért a jogszabály pontos szövegétől s kicserélte a szavakat és úgy alkalmazta a jogszabályt, hogy az alperesi hatóságot „eltérhetett” a magasságtól.

A jogszabály pontos szövegében az található, hogy a hatóság feltételekhez kötve „dönthet”. De ez nem jelenti azt, hogy a hatóság egyszerűen „eltérhet”.

A t. Közigazgatási Bíróság ezzel a szócserevel csúsztatott, s így a jogszabály értelmét változtatta meg.

Pedig a t. Közigazgatási Bíróság nem jogalkotó, hanem jogalkalmazó!

5. A tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az indokolt bírói döntéshez való jogot is.

Ezzel kapcsolatban sérelmezem a t. Közigazgatási Bíróság és a t. Kúria indoklásait.

- Az indoklások nem volt pozitív tartalmú valódi indoklás, valódi válasz.

Arról szolt, hogy mi nem felel meg, de nem adott jogszabállyal alátámasztott tényleges információt arról, hogy mi lenne megfelelő. Kijelentéseket tesz, de nem indokol.

Pl. Azt írja - mindkét bírói szerv - többször is, hogy nem igazoltam keresetösségi jogomat. Ez tulajdonképpen az indoklás hiánya. Mert semmiféle valódi indoklást nem ad arra nézve, hogy miért szűkíti le csak a használat korlátozására a szomszéd jogos sérelmét, vagy miért nem tekinti jogos érdek sérelmének a tulajdonhoz fűződő gazdasági érdek sérelmét.

Pl. A Kúria kijelentéseket, állításokat tesz ítéletének [40] pontjában, de nem indokolta azt meg.

Azt írta: „*Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből azonban nem vezethető le, hogy a felperes valamennyi – egyébként valóban méltányolható – igényét kizárólag közigazgatási perben, az építési engedélyt megadó jogerős határozat elleni keresetével érvényesíthetné.*”

Sajnos nem derült ki a valódi indok, hogy miért nem vezethető le az Alaptörvényből, hogy miért nem vizsgálható ki - a jogos érdekem sérelmét okozó - jogsértéseket a közigazgatási per során?

- Az indoklás több ponton nem volt jogszabály alapú.

Pl. Jogszabály nélküli keresetösségi jogot alkalmaz és követel a t. Bíróság és a Kúria. Majd indokként, hogy miért nem fogadta el arra hivatkozik, hogy kifejezett jogszabályi rendelkezés nincs róla.

Pl. [53] pontjában kijelentéseket tesz a t. Kúria arról, hogy milyen jogszabály nem minősül mérlegelési jogkörben hozottnak. De ezzel másra adott válasz. Csúsztatás történt.

Ugyanis jogszabállyal nem támasztotta alá, hogy miért nem minősül mérlegelési jogkörben hozottnak az a PÉSZ 39.§ (4) m) 6.), ami épp, hogy nem írja elő kötelező irányú döntést, hanem csak a döntés kereteit adja meg, több döntési lehetőséget adva.

- Az indoklás több esetben nem volt pontos, a jogszabály szövegét követő.

Pl. a jogszabály azt írja, hogy a hatóság feltételek mellett „dönthet”, s nem pedig azt, hogy „eltérhet”. A t. Közigazgatási Bíróság a döntés hiányát nem tekinti ténynek.

- Az indoklás nem volt logikus.

Pl. miért építésügyi jogszabállyal kellene igazolni a felperes keresetösségi jogát, mikor azok az építetőre vonatkoznak?

Pl. A kereseti igényemet összekeverik a keresetösségi jogom indoklásával.

Pl. A határozat által okozott szükségtelen értékcsökkenést, mint jogsértést összetévesztik azzal, mintha szabályos épület használata által keletkezett zavarás okozná szomszédjogi sérelmeimet.

- A tények értelmezése nem azonos a valódi tényekkel.

Pl. Azt vették ténynek, hogy létezik a jogszabály (PÉSZ 39.§ (4) m) 6.)), s nem azt, hogy azt nem érvényesítették.

PL. A kereseti kérelmemben nem a benapozás vizsgálatát kértem, hanem a magassági szabályok megsértését, amik az én jogos érdekeimet sértik, mert jobban beárnyékolják az ingatlanomat.

Ez nem a rendeltetésszerű használatból eredő értékcsökkenést eredményez, hanem a közigazgatási hatóság jogsértő határozata miatti lesz szükségtelen értékcsökkenésem.

6. Kereseti kérelmemben 7, majd a per során további 1 témakörben mutattam rá jogsértésre, melyek részemre jog - és érdeksérelmet okoznak és kértem a t. Bíróságtól a határozat elutasítását. Látva, hogy mérnöki számításokkal és jogszabállyal alátámasztott indoklásomat nem fogadja el a t. Bíróság, kértem igazságügyi szakértő kirendelését. A t. Közigazgatási Bíróság azonban igazságügyi szakértőtől csak 2 témakör vizsgálatát rendelte el. De döntésének okáról a per során nem tájékoztattott.

Az igazságügyi szakértő által feltárt egyetlen jogsértést követően egy – a hatósági eljárás során nem érvényesített – jogszabályra hivatkozott az alperes, melyet a t. Bíróság a jogszabály torz értelmezése folytán elfogadott.

A t. Kúria részére felülvizsgálati kérelmem 4 - 8. oldalain ismertettem részletesen a határozat jogsértéseit, a per során tett alperesi állításokat is jogszabályokkal alátámasztott módon megcáfolva.

Kereshetőségi jogomat a Kúria felé a felülvizsgálati kérelmem kereshetőségi jogot tárgyaló részében, a 10-11 oldalán ismertetem. A közigazgatási peres eljárás folyamatában tett részletes indoklásra utalva.

A t. Kúria [52] pontjában azt állítja, hogy az épület elhelyezésének jogsértését, a helyi építési szabály jogsértésére is utaló módon nem a keresetlevélben jelöltem meg. De a t. Kúria vizsgálata és ezért indoklása sem alapos. Mert felülvizsgálati kérelmem 6. oldalán a 6. pontból a dátum alapján kiderül, hogy azt a keresetkiegészítésre nyitva álló határidőn belül nyújtottam be, tehát a t. Bíróságnak vizsgálnia kellett volna, ha eljárása tisztességes eljárás lett volna.

4. Alaptörvény 28. cikk

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A bírósági ítélet egyik kulcsszereplője a következő jogszabály: az akkor hatályos helyi építési szabály PÉSZ 39.§ (4) m) 6.). pontja: *„Az építésügyi övezet magassági előírásaitól eltérően az építésügyi hatóság az illeszkedés szabályait alkalmazva dönthet, amennyiben az adottságok indokolják.”*

Ez a jogszabály ugyan létezett a határozat meghozatalakor, de nem érvényesítette az alperes. Mégis hivatkozott rá, miután az igazságügyi szakértő jogsértést állapított meg az engedélyezett terv homlokzatmagasságnál. A közigazgatási bíró alaptörvény-ellenesen módosította és leegyszerűsítette a jogszabályt és a pusztán lehetőséget tekintette ténynek, azt, ami meg sem történt. Ezért a t. Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmemben a régi Pp. 339/A §-ának sérelmét jelöltem meg.

De a t. Kúria is alaptörvény-ellenesen értelmezte mindkét jogszabályt. S ezzel a jogsértést nem ismerték el, s így jogos érdekeim sérelme orvosolatlanul él tovább.

A közigazgatási per során az igazságügyi szakértő szűkreszabott vizsgálata során megállapította, hogy a felperesi vádam igaz és az engedélyezett terven a homlokzatmagasság vonatkozásában átlépték a megengedett mértéket.

Az engedélyezett épület homlokzatmagasságának jogsértését a felperes már az elsőfokú hatóság határozatát követő fellebbezésében és a másodfokú határozatot követő kereseti kérelmében is sérelmezte. Az igazságügyi szakértő az engedélyezett terv alapján végezte el a vizsgálatát, nem pedig a kivitelezett épületen. Tehát a jogsértés – a t. Bíróság téves tényértelmezése ellenére - a határozat meghozatalakor már létezett!

A szakértő tehát megállapította, hogy jogsértő a terv, s azt engedélyező határozat.

Az alperesi közigazgatási hatóság eljárásából és határozatából kiderül, hogy nem volt olyan adottság, ami indokolta volna, és a hatóság nem alkalmazta az illeszkedés szabályait sem és a közigazgatási hatóság határozatának egyetlen sorában sem ír arról, hogy az építésügyi övezet magassági előírásaitól eltérően döntött volna.

Tehát a régi Pp. 339/A § alapján a határozat meghozatalakor fennálló tény az, hogy ezt a jogszabályt nem érvényesítették. Az alperes nem hozott döntést az építésügyi övezet magassági előírásaitól eltérően! Mégis a t. Közigazgatási Bíróság megvalósult tényként értelmezte a döntés lehetőségét, azt írva, hogy a hatóság „eltérhetett”.

Ennek a bírói csúsztatásnak azonban további következménye is van:

Mert nemcsak annak nincs írásbeli nyoma, hogy az alperesi hatóság eltérően döntött volna, de így annak sincs nyoma, hogy a magassági előírástól mekkora mértékben tértek el!

Ez most azért lényeges, mert a 16 lakásos társasház felépült, és további kivitelezési jogsértések folytán az egész épületegyüttes magasabban helyezkedik el a térben.

S így például az egyik homlokzaton közel 2 méterrel, tehát 30%-al haladja meg a helyi építési szabályban előírt 6 méteres homlokzatmagasságot így az egész építmény magasabbról árnyékolja be ingatlanomat; továbbá a magasabb épület miatt nem használhatom a kéményemet.

Most, hogy a t. Kúria ítéletével helybenhagyta a határozatot és ezzel jelen esetben egy olyan helyzetet teremtett, amivel bármekkora magasságot engedélyezhet a hatóság a fennmaradási és használatbavételi engedélyezésnél, amely eljárásban az építési engedély a mértékadó.

Jelenleg pedig ez a – továbbra is jogsértő - határozat van érvényben, immár a t. Kúria által megerősítve, amiben nincs számszerűen meghatározva, hogy mekkora mértékű eltérésről döntött az alperesi másodfokú engedélyező hatóság.

Ez pedig az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét okozva nemcsak a közérdeket, hanem az én ingatlanomhoz kötődő jogos érdekeim sérelmét is okozza.

Továbbra is kitartok amellett az álláspontom mellett, hogy t. Bíróság ítélete azért is jogsértő, mert ítéletét egy mérlegelési jogkörben hozható döntést feltételezve hozta, mely feltételezett döntésnek a régi Pp. 339/B. §-ban előírt feltételeinek hiányát figyelmen kívül hagyta.

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról (rég. Pp.) 339/B. §: „*Mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.*”

A t. Kúria [53] pontjában leírtak nem indokolják meg azt, hogy a t. Bíróság döntése folytán a PÉSZ 39.§ (4) m) 6.). pontjára épülő határozat hogyan lehet jogszerű, ha a közigazgatási határozat rendelkező részéből hiányzik az építésügyi övezet magassági előírásaitól eltérő döntés és a határozat indokló részéből is hiányzik a döntést megalapozó bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége.

Az álláspontom szerint nem elfogadható indok, hogy az indokló rész hiányossága nem vezet a határozat jogsértő voltához.

A t. Közigazgatási Bíróság logikai menete téves: ítéletében azt írta erről, hogy „*legfeljebb a határozat indoklási kötelezettségének részbeni elmaradását eredményezte volna*”.

A t. Bíróság állítása azonban nem egyeztethető össze a Ket.-tel. mert, ha az eltérésről született volna döntés, azt a Ket. 72.§ (1) d) alapján a határozat rendelkező részében kellett volna feltüntetni. De a határozat rendelkező része azt bizonyítja, hogy a hatóság nem hozott döntést az övezet magassági előírásaitól eltérően!

Tehát a t. Közigazgatási Bíróság ítélete és azt követően a t. Kúria ítélete ebben a vonatkozásban is sérti az Alaptörvényt, jelen vonatkozásban a Alaptörvény 28. cikkét, mert a közigazgatás jogsértése így nem igazolódhatott, s ezzel jogorvoslati és kártérítési jogom sérelmét okozták nekem.

Jogi esetem alkotmányjogi panaszával a tulajdonjoghoz fűződő jogvédelem - minden jogterületre kiterjedő - megerősítését kérem a tisztelt Alkotmánybíróságtól.

Kérem továbbá Önöket, tisztelt Alkotmánybíróság, hogy tegyenek hathatós intézkedéseket, hogy legyen értelme a jogszabályoknak; hogy a magyarországi joggyakorlat ne haladjon tovább ezen a jogszabályokat nélkülöző vagy azokat lazán kezelő úton; továbbá segítsék elő, hogy a közigazgatási bíráskodás az egyéni jogvédelem mellett valódi kontrollt gyakoroljon a közigazgatás felett.

Mellékletek:

1. sz. melléklet: Adatkezelési jognyilatkozat
2. sz. melléklet: Tolna Megyei Kormányhivatal TOD/25/212-8/2015. iktatószámú határozata
3. sz. melléklet: Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.286/2015/84. számú ítélete
4. sz. melléklet: Felülvizsgálati kérelmem a Kúria részére
5. sz. melléklet: Tolna Megyei Kormányhivatal TOD/25/12-15/2018. iktatószámú ellenkérelme
6. sz. melléklet: Kúria Kfv.VI.37.668/2018/5. számú ítélete

Az alkotmányjogi panaszt kapja:

- Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – mellékletek nélkül
- Alkotmánybíróság 6 db melléklettel

Tisztelettel:

Pécs, 2019.05.10.